

# A ZASE KRUTĚŠ O KRÁČTĚŠ...

Pátek, 14 listopad 2008

Tato historka není moje - ale mé kamarádky, tehdy samoživitelky, matky dvou holčiček. Bylo před vánoci, kamarádka pekla, vařila smažila a podobně - chtěla svým dětem zajistit příjemné vánoce. Těsně před vánoci jí onemocněla ta mladší holčička, tak si kamarádka docela s potěšením vzala tzv. paragraf a mohla - pevně o nemocné dítě došláchat a došláchat a dopékat cukroví.

Jednoho dne odpoledne zaskočila na chvíli ke své sousedce. Když se vrátila, nalezla v bytě úplně vyjevenou holčičku a obrovský pytel, který se hýbal. Holčička vysvětlila, že někdo zvonil a když otevřela, stál tam nějaký chlap a ptal se doma maminka. Když se dověděla, že není, řekl jen: "No, to nevadí, tak ji pozdravuj" - hodil na zem ten pytel a odešel. Když ten pytel otevřeli, vypochoďovala z něj obrovská kráča - živá!!!! Kamarádka byla na infarkt. Věbec nevěděla, co má dělat. Mezitím dorazila ze sousedky holčička. Ta byla milovnice zvířat a tak rozhodla, že si kráču "vochovej". Pak nastal týden absolutního hororu. Kráča ve čtyři ráno, ledva proloupala oči, začala a vzbudila celý panelák. Pak lítala po bytě a nedala na sebe sáhnout. Neblbějící zvíře na svět není slepice, já lidé mylně domnívají, ale kráča. Jen ty nervy ji nakrmit - u každého kousku rohlíku dělala, jako by po ní holky hodily molotov v koktejl. Kakat chodila zásadně do koupelny na karmu, a to tak, že se namoudu - strefila zrovna do toho kolečka, co je tam vášnivé plamínky. To "vášnivé" je eufemismus. Po prvním vykonání kráči potěby ten plamínek zhasla a rodina byla bez teplé vody, protože samosebou, kamarádka musela vypnout plyn, aby nakonec všichni (i s kráčou) nevyletěli do povětří. Tohle trvalo týden a nakonec se jí podařilo ukecat skladníka u nich v podniku, aby s kráčou přijel a odvezl si ji - zadarmo. To víte, jak dáváte někomu něco zdarma, tak v něm automaticky vzbudíte podezření, že na nabízeném předmětu je něco v nepořádku. Já to znám, na tuto pověst narážím každým druhým rokem, když nadúrodu nádherných, sladkých a výborných jablek. Nakonec mu namluvila, že jsou vegetariáni - skladník přiměl, odlovil kráču a za zoufalého úlevu obou holčiček, které stále doufaly, že si z kráči udělají domácího miláčka, napsal opeřené do pytle a odjel. Od té doby si s té kamarádky všechny děti máme před vánocemi legraci, když se dotazujeme, zda bude letos zase kráča. Ona se totiž dodnes na jakýkoli druh kráčiho masa nemůže a podívat. A do dneška neví, kdo jí tam tu kráču tenkrát dal.

Alena Puntík

UPOZORNĚNÍ: Soutěž trvá do 30. 11. 2008 Prosím, své texty posílejte na adresu: redakce - zavináč - kudlanka d@niela